

KONSPEKT SPOTKANIA FORMACYJNEGO

ŻYCIE - WODA

INFORMACJE DLA ANIMATORA

Wprowadzenie:

Hasłem tego miesiąca jest „ŻYCIE”, a symbolem mu towarzyszącym jest „WODA”. Rozważając teksty biblijne oraz fragmenty przemówień papieża Franciszka do młodzieży chcemy zwrócić uwagę na różne pragnienia, które ma człowiek i na źródło, które zaspokaja najgłębsze pragnienia naszego życia – na Chrystusa.

Cel:

- uczestnicy uświadamiają sobie, że noszą w sobie różne pragnienia; próbują je zaspokoić w różnych „źródłach”;
- w oparciu o Słowo Boże uczestnicy potrafią wskazać, że najgłębsze życiowe pragnienia potrafi zaspokoić jedynie Bóg.

Potrzebne materiały:

- Pismo Święte /wydrukowane odpowiednie fragmenty: Rdz 7, 7-24; Wj 14, 15-31; Wj 17, 1-7; Ps 104, 10-16; Mt 3, 13-17; J 4, 1-42.
- kartki dla każdego uczestnika,
- coś do pisania,
- dzbanek z wodą
- jeżeli jest rzutnik i komputer: zdjęcia morza, rzeki, jeziora; zdjęcia przedstawiające niedożywione dzieci; zdjęcia powodzi, tsunami, sztormu.

EWANGELICZNA REWIZJA ŻYCIA

Animator gromadzi uczestników wokół trzech znaków: ŚWIATŁA (zapalona świeca), WODY (dzbanek z wodą) oraz BIBLI (Pismo Święte). Światło wskazuje na obecność Chrystusa, woda – symbolizuje pragnienie pełnego życia, Biblia wskazuje na żywe Słowo Boga. Animator rozpoczyna spotkanie zapaleniem świecy i modlitwą do Ducha Świętego.

1. WIDZIEĆ

a) Prowadzący rozdaje puste kartki i prosi uczestników spotkania, aby wypisali na nich, z czym kojarzy im się symbol wody (odpowiedzi mają być krótkie, hasłowe, np.: życie, ugaszenie pragnienia, picie, morze itp.).

b) Prowadzący omawia wykonane zadanie (osoby przedstawiają swoje odpowiedzi).

- Prosi uczestników, aby pogrupowali skojarzenia związane z wodą na pozytywne i negatywne (np. pozytywne: woda konieczna do życia, gasi pragnienie itp.; negatywne: może być żywiołem niszczącym podczas powodzi, tsunami).
- Jeśli prowadzący ma do dyspozycji rzutnik i komputer może teraz pokazać wybrane zdjęcia, przedstawiające morza, rzeki, jeziora, strumienie; zdjęcia przedstawiające niedożywione dzieci; zdjęcia powodzi, tsunami, sztormu itp.
- W odpowiedziach pojawią się zapewne stwierdzenia, że woda jest niezbędna do życia. Rzeczywiście, brak wody jest wielkim problemem w wielu krajach na świecie. Według danych ONZ, ponad 600 milionów ludzi na świecie nie ma dostępu do wody pitnej, a każdego dnia ponad 800 dzieci umiera na choroby biegunkowe spowodowane brakiem dostępu do czystej wody i sanitariatów. To ponad 33 dzieci każdej godziny! Dostęp do czystej i pitnej wody jest fundamentalnym prawem człowieka. Prawem, którego miliony ludzi na całym świecie są pozbawione.

c) Następnie prowadzący zaprasza, aby uczestnicy sprawdzili, jaka jest symbolika wody w Piśmie Świętym. W tym celu dzieli uczestników na kilka grup. Każda grupa dostaje jeden fragment z Pisma św., któremu ma nadać nazwę związaną z wodą:

- Rdz 7,7-24 (np. wody potopu)
- Wj 14, 15-31 (np. wody Morza Czerwonego)
- Wj 17, 1-7 (np. woda ze skały na pustyni)
- Ps 104, 10-16 (np. wody dające życie stworzeniom)
- Mt 3, 13-17 (np. wody Jordanu, w których Jezus przyjął chrzest od Jana)

d) Animator podsumowuje wykonane zadanie, zaznaczając, iż:

- Woda kojarzy nam się dziś raczej pozytywnie, jako składnik niezbędny do życia;
- W Biblii jednak woda to także symbol chaosu, zniszczenia, śmierci (takie są wody potopu, wody Morza Czerwonego, w którym giną Egipcjanie).
- Romano Guardini, wielki teolog, wyjaśniał, że w modlitwach poświęcenia wody wyrażona zostaje „demoniczna dwuznaczność wody – odczuwamy ją w nieustannym ruchu, tryskającą i szmerzącą; ożywczą i niebezpieczną, łagodną i niszczącą, krystalicznie jasną i pełną zagadek w jednym; w niej kryje się magiczność, pokusa a nawet zło (...). To, co Bogu przeciwne, żyje i działa w całej naturze; jeśli zaś miałyby stać się użytecznym dla Boga, trzeba najpierw dokonać pełni oczyszczenia”.
- Jeżeli taka jest symbolika wody w Piśmie Świętym, to Jezus zanurzając się w wodach Jordanu (gdy przyszedł, aby przyjąć chrzest od Jana Chrzciciela) zanurzył się w śmierć, w chaos, w zło. Była to zapowiedź tego, co się stanie na Golgocie. Jezus zanurzył się, ale i wyszedł z Jordanu – to wyjście zapowiada z kolei powstanie z grobu, zwycięstwo nad śmiercią.

2. OCENIĆ

- a) Animator wprowadza do drugiej części spotkania. Uczestnicy zapoznają się z fragmentem z Ewangelii wg św. Jana (J 4, 1-42), który otrzymują na kartkach.
- b) Praca Metodą Västeras: najpierw każda osoba pracuje nad tekstem indywidualnie, zapisując na marginesie odpowiedni komentarz. Jeżeli uczestnik napotkał na fragment:
- którego nie rozumie – pisze obok znak zapytania („?”),
  - w którym odkrył nową dla siebie prawdę, której dotychczas nie znał – pisze wykrzyknik („!”),
  - który zawiera ważną dla jego życia wskazówkę, którą uczestnik chce wprowadzić w swoje życie – zaznacza strzałką („→”).
- c) W dalszej części następuje rozmowa i dzielenie się pracą. Może ona polegać na:
- wyjaśnieniu wątpliwości, które zrodziły się podczas rozważania tekstu,
  - dzieleniu się odkrytą prawdą lub spojrzeniem na dotychczasowe rozumienie w inny, nowy sposób,
  - modlitewnej refleksji, szczególnie zgłębiającej teksty zaznaczone strzałkami – w formie modlitwy dziękczynnej lub prośby o siły do realizacji poznanej prawdy.
- d) Wskazówki i pomocnicze pytania dla animatora do pracy w grupie:
- dla Samarytanki spotkanie z Jezusem jest zaskoczeniem. Przyszła w południe do studni (najgorętsza pora dnia, kiedy wszyscy chronili się w swoich domach przed upałem), licząc, że będzie sama, a spotyka Jezusa, który prosi ją o picie;
  - czy doświadczyłeś w swoim życiu nieoczekiwanego spotkania z Bogiem? Kiedy to było, w jakich okolicznościach? (modlitwa, pielgrzymka, rekolekcje, w górach?)
  - jak rozumiesz słowa Jezusa o wodzie żywej (w. 10)?
  - Jezus mówi, że woda, którą On da zaspokoi najgłębsze pragnienia życia (w. 14). Jakie pragnienia mają ludzie? (miłość, kariera, pieniądze, zdrowie itp.). O których z nich najczęściej się słyszy (w telewizji, internecie, na forach dyskusyjnych, na portalach społecznościowych)?
  - Co dziś jest ważne dla ciebie? Jakie nosisz w sobie pragnienia dotyczące przyszłości, jakie masz plany na najbliższe miesiące i marzenia, które chciałbyś, aby się zrealizowały? Czy w twoich pragnieniach jest obecny Pan Bóg? (Uwaga: nie można zmuszać do odpowiedzi wszystkich; odpowiadają ci, którzy tego chcą).

3. DZIAŁAĆ

a) Animator wprowadza do III części spotkania: Na Mszy św. kończącej ŚDM w Krakowie papież Franciszek nawiązał do innego, nieoczekiwanego spotkania z Jezusem, którego uczestnikiem był Zacheusz. Zwrócił uwagę na 3 przeszkody, które „blokowały” Zacheusza i które mogą także nam utrudniać spotkanie z Jezusem:

- „Pierwszą z nich jest **niska postura**: Zacheusz nie mógł zobaczyć Mistrza, ponieważ był niski. Także i dzisiaj może nam grozić, że będziemy stali z daleka od Jezusa, bo wydaje się nam, że nie dorastamy, bo mamy **niską opinię o sobie**”.
- „Zacheusz miał drugą przeszkodę na drodze do spotkania z Jezusem: **paraliżujący wstyd**. Możemy sobie wyobrazić, co się wydarzyło w sercu Zacheusza, zanim wszedł na sykomorę – musiał stoczyć poważną walkę wewnętrzną: z jednej strony dobra ciekawość, by poznać Jezusa; a z drugiej ryzyko strasznej niezręczności. Zacheusz był osobą publiczną; wiedział, że próbując wspiąć się na drzewo, on, przywódca, człowiek władzy, stanie się śmiesznym w oczach wszystkich”.
- „jest też trzecia przeszkoda, której Zacheusz musiał stawić czoło, ale już nie w sobie, lecz wokół siebie. To **szemrzący tłum**, który najpierw go blokował, a później krytykował: Jezus nie powinien wchodzić do jego domu, do domu grzesznika!”

b) Mimo tych przeszkód, Jezus odnajduje sposób, aby spotkać się z Zacheuszem, tak jak znalazł sposób, aby spotkać się z Samarytanką. Spotkanie z Nim zmienia ich życie. Samarytanka idzie do miasta i opowiada mieszkańcom o Jezusie (J 4, 28-30.39-42). Co możemy zrobić, aby nasze spotkanie z Jezusem zmieniało świat, w którym żyjemy? Papież Franciszek podczas ŚDM w Krakowie dał nam kilka wskazówek... (w zależności od ilości uczestników spotkania animator może podzielić teraz młodzież na kilka grup i rozdać fragmenty przemówień papieskich. Każda z grup czyta jeden lub dwa fragmenty i przedstawia na forum propozycję papieża):

- „Jakże bardzo chciałbym, abyśmy jako chrześcijanie byli zdolni do stawania u boku chorych tak, jak Jezus, z milczeniem, przytuleniem, z modlitwą. Nasze społeczeństwo jest niestety zanieczyszczone kulturą „odrzućcia”, która jest przeciwieństwem kultury gościnności. Zaś ofiarami kultury odrzućcia są właśnie osoby najsłabsze, najbardziej kruche; a to jest okrucieństwem. [...] Służenie z miłością i czułą troską osobom potrzebującym pomocy sprawia, że wszyscy wzrastamy w człowieczeństwie i otwiera nam ono drogę do życia wiecznego: kto pełni uczynki miłosierdzia, nie boi się śmierci”(Przemówienie w Uniwersyteckim Szpitalu Dziecięcym, 29 lipca 2016 r.).
- „Dziś ludzkość potrzebuje mężczyzn i kobiet, a szczególnie ludzi młodych, takich jak wy, którzy nie chcą przeżywać swojego życia połowicznie, młodych gotowych poświęcić swoje życie w bezinteresownej służbie braciom najuboższym i najsłabszym, na wzór Chrystusa, który oddał się całkowicie dla naszego zbawienia. [...] Pan ponownie zaprasza was, byście stawali się aktywnymi bohaterami służby; pragnie was uczynić konkretną odpowiedzią na potrzeby i cierpienia ludzkości; chce, abyście byli znakiem Jego miłosiernej miłości dla naszych czasów!” (Droga Krzyżowa na Błoniach, 29 lipca 2016 r.)

- „Nasza odpowiedź na ten świat w stanie wojny ma imię: nazywa się przyjaźnią, nazywa się braterstwem, nazywa się komunią, nazywa się rodziną” (Czuwanie na Campus Misericordiae, 30 lipca 2016 r.).
- „Przyjaciele, Jezus jest Panem ryzyka, tego wychodzenia zawsze „poza”. Jezus nie jest Panem komfortu, bezpieczeństwa i wygody. [...] Pójść na ulice naśladować „szaleństwo” naszego Boga, który uczy nas spotykania Go w głodnym, spragnionym, nagim, chorym, w przyjacielu, który źle skończył, w więźniu, w uchodźcy i w imigrancie, w człowieku bliskim, który jest samotny. Pójść drogami naszego Boga, który zaprasza nas, abyśmy byli aktorami politycznymi, ludźmi myślącymi, animatorami społecznymi. Pobudza nas do myślenia o gospodarce bardziej solidarnej. We wszystkich środowiskach, w jakich jesteście, miłość Boga zachęca nas do niesienia Dobrej Nowiny, czyniąc ze swojego życia dar dla Niego i dla innych” (Czuwanie na Campus Misericordiae, 30 lipca 2016 r.).
- „Dzisiaj Jezus, który jest drogą, wzywa ciebie do pozostawienia swojego śladu w historii. On, który jest życiem, zachęca ciebie do zostawienia śladu, który wypełni życiem twoją historię, a także dzieje wielu innych ludzi. On, który jest prawdą, zaprasza ciebie do porzucenia dróg separacji, podziału, bezsensu. Czy pójdziesz? Co twoje ręce i nogi odpowiedzą Panu, który jest drogą, prawdą i życiem?” (Czuwanie na Campus Misericordiae, 30 lipca 2016 r.).
- „Moglibyśmy powiedzieć, że Światowy Dzień Młodzieży, rozpoczyna się dziś i trwać będzie jutro, w domu, bo od teraz to tam Jezus chce ciebie spotykać. Pan nie chce zostać tylko w tym pięknym mieście albo w miłych wspomnieniach, ale chce przyjść do twego domu, być obecnym w twoim codziennym życiu: w nauce, studiach i pierwszych latach pracy, przyjaźniach i uczuciach, planach i marzeniach. Jakże się to Jemu podoba, aby to wszystko było Mu zanesione w modlitwie!” (Msza św. na Campus Misericordiae, 31 lipca 2016 r.).
- „Jeśli chcesz być nadzieją przyszłości musisz przejąć pochodnię od swojego dziadka i babci. Czy obiecujecie, że przygotowując się do Dni w Panamie będziecie częściej rozmawiać ze swoimi dziadkami? Jeśli zaś dziadkowie są już niebie, czy będziecie rozmawiać z osobami starszymi? Będziecie zadawać im pytania? Pytajcie ich, bo oni są mądrością narodu. Tak więc, pierwszy warunek, żeby być nadzieją, to pamiętać” (Spotkanie z wolontariuszami w Tauron Arenie, 31 lipca 2016 r.).

c) Animator zachęca, aby w trakcie miesiąca podjąć jakieś konkretne postanowienie, które będzie odpowiedzią na wezwanie papieża Franciszka. Prowadzący zaprasza do wspólnej modlitwy, w której powierzmy Bogu najgłębsze pragnienia naszego serca.

d) Modlitwa: Ps 42.

„Jak łania pragnie wody ze strumieni,
tak dusza moja pragnie Ciebie, Boże!
Dusza moja pragnie Boga, Boga żywego:
kiedyż więc przyjdę i ujrzę oblicze Boże?
Czemu jesteś zgnębiona, moja duszo,
i czemu jęczysz we mnie?
Ufaj Bogu, bo jeszcze Go będę wysławiać:
Zbawienie mego oblicza i mojego Boga”.